

[Niels Westerby.]

munernes adgang til grunderhvervelse og byggemodning, ikke blot er en række ændringsforslag til det af regeringen fremsatte lovforslag, men faktisk er så vidtgående, at der bliver tale om et helt nyt lovforslag.

Det er ikke med synderlig stor begejstring, jeg kan acceptere alle de forslag, tanker og bestemmelser, der findes i de tre partiers, jeg havde nær sagt selvstændige lovforslag om grunderhvervelse og byggemodning. Også her er der en række bestemmelser, som jeg ikke ser med særlig begejstring på. Lige så vel som regeringens lovforslag lider af den store mangel, at man ikke rigtig har fået boret i, hvor stort et behov der er for byggemodning, kan man vel sige, at det lovforslag, som de tre partier har fremlagt her, heller ikke rigtig synes at have fået klargjort denne meget vigtige forudsætning. Det er, som om man griber problemet an fra den gale ende og siger: så og så mange penge vil vi bevilge til byggemodning, og så må der laves byggemodning for det. Man siger ikke: hvor stort et behov er der jordpolitisk for, at der bliver lavet byggemodning?

Jeg personlig er tilbøjelig til at tro, at hverken de midler, der er foreslået i regeringens lovforslag — for den nærmeste tid i hvert fald — eller de tal, der er nævnt i det forslag, som VKR har fremsat, i tilstrækkelig grad vil kunne imødekomme kravet om midler til byggemodning og grunderhvervelse i udviklingskommunerne. Den side af sagen er ikke afklaret.

Jeg noterer mig på den anden side, at de tre partier, VKR, har været så forstandige at foreslå, at den lov, som de i virkeligheden har udarbejdet i udvalget, skal optages til revision allerede i folketingsåret 1969-70. Det er min fornemmelse, at man allerede til den tid vil være klar over, at kravene til byggemodning er af større dimensioner end dem, både regeringsforlaget og VKR-forslaget regner med. Måske bliver man oven i købet nødt til at optage det til revision allerede før den tid, fordi presset vil blive så stort på byggemodning og grunderhvervelse.

Derfor bliver spørgsmålet, om de betænkkeligheder, som vi også af den grund måtte have over for VKRs forslag fra udvalget, skulle føre til, at vi ikke kunne tilslutte os

det. På den anden side vil jeg blankt erkende, at der er et meget stærkt krav om hurtig handling på byggemodningsområdet og grunderhvervelsesområdet, og vi har også bemærket os den — havde jeg nær sagt — sensationelle tilkendegivelse, som de to partier V og K er kommet med i betænkningen om, at de vil være med til at skaffe dækning for de udgifter, som de selv foreslår i deres ændringsforslag. Der har jo rigtignok mange gange fra VKs side været stor beredvillighed, når det drejede sig om at bevilge midler, men der har ofte været stor tilbageholdenhed, når det drejede sig om at skaffe dækning for disse midler. Her er en klar tilkendegivelse fra både V og K om, at de vil være med til at dække de udgifter, som de foreslår i disse ændringsforslag, og det synes jeg er ikke blot en ganske god ting, men for så vidt også en sensationel ting.

Det er for så vidt vores holdning i liberalt centrum, at spørgsmålet om dækning for de udgifter, som er foreslået af VKR, vel ikke blot er et spørgsmål om at skaffe dækning i finansåret 1968-69, men for så vidt er et spørgsmål om at søge at skaffe midler ind allerede i efteråret. Vi mener i al fald, at det kasseoverskud, som regeringens finanslovsforslag udviser og dens økonomiske politik bygger på, er for lille, og derfor vil en disposition som den her foreslåede for så vidt tilsi, at man skaffede dækningen allerede i indeværende finansår. Vi vil i al fald hælde til den anskuelse, og vi vil, hvis de ændringsforslag, som her er stillet af VKR, bliver vedtaget, tage initiativ til at sørge for, at dækningsbestrebelse bliver fremskyndet ud over det, som er foreslået af de tre partier.

Vi har også noteret os, at de forslag, som er fremsat i VKRs ændringsforslag, bygger på, at der skal være planlægningsmæssige dispositioner i forbindelse hermed. Denne fysiske planlægning tillægger også vi en meget stor betydning. Men når der i visse forbindelser nævnes ordet „egnsudvikling“, går jeg ud fra, at der hermed menes en egnsudvikling i udviklingskommunerne, og vel ikke den tankegang, at byggemodning og grunderhvervelse skal ske i de tyndt befolkede, ikke-udviklede områder i landet. Dette, tror jeg, må vist være en forudsætning fra de tre partiers side, selv om det